

Három nemzet kultúrája – a hídon

A híd, a Mura folyó, amelynek közepe Ausztria és Szlovénia államhatára, jól vizsgázott: kibírta a szlovén-osztrák-magyar multikulturális fesztivál okozta terhelési próbát. Az elsősorban a karintiai és az anyaországbeli szlovénok közötti kapcsolatok javításán fáradozó rendezők – a bécsi Josefstadt Színház dramaturgja, Isabella Suppanz ötletéből, a szlovén Roman Sluga segítségével – már harmadik éve viszik sikerre különleges rendezvényüket, amelynek címe a folyóhatárra utal. Az idén első ízben magyar résztvevőket is meghívtak: képzőművészetünket Rajna Gitta és Bartos András képviselte. Csákányi Eszter pedig Brecht-dalokat énekelt. A bécsi Akadémiatheater Yvonne-előadásából Ausztriában is ismert művésznő elragadtatással beszélt a fesztiválról.

A három ország folklórából válogatott nyitó előadás – a híd közt megtartott hivatalos megnyitó – után előadások és előadóművészek vándorlása kezdődött: hol az osztrák Bad Radkersburg, hol a szlovén Gornja Radgona volt a műsor helyszíne. A kétségtelen siker titka persze nemcsak a fesztivál e különlegessége volt: színvonalas programot hoztak a szervezők – köztük a neves bécsi színész, Markus Hering felesége. A műsorban színházi előadások – Molnár-darab – és előadóestek, kiállítások, népművészeti műsorok, felolvasások szerepeltek: nyelvi problémát a határ egyik oldalán élőknek sem okoz a másik országbeliek megértése. A Brecht-dalok ehhez a közönséghez oly közel állnak, és **Eörsi István** fordítása annyira követte a zenét és az eredetét, hogy a magyar nyelvű előadást is tökéletesen értették, egyébként a német szöveg rendelkezésre állt – mondja Csákányi Eszter, akit különlegesen megkapott a rendezvény hangulata. A közönség idősebbik része a régi szép időkre emlékezett, amikor a két település lakói rendszeresen összejártak. Ennek a második világháború után vége szakadt, s csak 1969 óta létezik egyáltalán a Mura-híd.

A „Schengenország” külső határának számító átkelőhelyen az osztrák ellenőrzés a fesztivál alatt sem tért el a megszokottól – sokak szerint azonban ez éppen azt igazolja, hogy Schengen nem éles választóvonal népek és kultúrák között. Az ilyen fesztiválok minden szónoklatnál többet tesznek az emberek közötti kapcsolatért: a rendezők bíznak abban, hogy a hagyomány folytatódhat. Annak ellenére, hogy eddig sem Bécs, sem Ljubljana nem nyújtott anyagi támogatást.

Szászi Júlia